

Καμία μελέτη, καμία ανάλυση των διεθνών εξελίξεων δεν είχε προβλέψει αυτό που συμβαίνει αυτές τις μέρες στη Μέση Ανατολή, δεκατέσσερις μήνες μετά την αιφνιδιαστική επίθεση της Χαμάς εναντίον του Ισραήλ στις 7 Οκτωβρίου του 2023.

Δεν είναι μόνο το καθεστώς Άσαντ που κατέρρευσε στη Συρία, είναι ολόκληρος ο επονομαζόμενος από κάποιους ως «άξονας αντίστασης» που δείχνει προοδευτικά σημάδια διάλυσης.

Ο νέος χάρτης της Μέσης Ανατολής

Για πάνω από μια δεκαετία, η Συρία βρίσκεται σε έναν τρομερό, αιματηρό εμφύλιο πόλεμο. Ο πρόεδρος Άσαντ, διέπραξε γενοκτονία - πραγματική, σε αντίθεση με διάφορες συνωμοσίες αίματος - εναντίον του λαού του. Είχε τα πάντα: κελάρια βασανιστηρίων, βίαιη μετακίνηση πληθυσμού, στρατόπεδα συγκέντρωσης και θανάτου, επιθέσεις με νευρικά αέρια εναντίον αμάχων, ακόμη και ένα κρεματόριο όπου καίγονταν τα πτώματα των δολοφονημένων κρατουμένων.

Ο Σύρος δικτάτορας είναι υπεύθυνος για περίπου το 90% των νεκρών και των δολοφονηθέντων στον εμφύλιο πόλεμο που προκάλεσε πάνω από 500.000 νεκρούς. Και κανείς στον κόσμο δεν νοιάζεται. Η Συρία δεν προκάλεσε διαδηλώσεις και διαμαρτυρίες. Κανείς δεν μοιρόκοιταρε τη Ρωσία λόγω της υποστήριξής της σε έναν βάνουσο δικτάτορα και τις σφαγές του, και σε καμία πανεπιστημιούπολη δεν κατέλαβαν κτίρια ούτε κατέβηκαν στους δρόμους για να διαμαρτυρηθούν για την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Συρία. Αλλά ξέχασα... Η Συρία δεν είναι μια ισχυρή χώρα! Ούτε είναι μια χώρα με εβραϊκή πλειοψηφία! Ούτε και η μοναδική δημοκρατία στη Μέση Ανατολή! Αρά γιατί να διαμαρτυρηθεί ο κόσμος;

Πάνω από το ένα τρίτο των κατοίκων της Συρίας διέφυγαν ή εκδιώχθηκαν από τη χώρα, οι μισοί από αυτούς έχασαν τα σπίτια τους και πραγματοποιήθηκαν δεκάδες χιλιάδες εθνοκαθάρσεις. Η Δύση κλονίστηκε μόνο όταν η προσφυγική κρίση αναστάτωσε την Ευρώπη, γράφει σε άρθρο του ο Ισραηλινός δημοσιογράφος Ναντάβ Εγιάλ. Το πρόβλημα λύθηκε σε συνεννόηση με τους Τούρκους, ώστε να εμποδίσουν τους Σύρους να πλημμυρίσουν την Ευρωπαϊκή Ένωση.

14 μήνες μετά την 7η Οκτωβρίου του -23, ο σιιτικός άξονας που σχεδιάστηκε για να στραγγαλίσει το Ισραήλ, καταρρέει μπροστά στα μάτια μας. Το όραμα του Ιρανού Διοικητή των Φρουρών της Επανάστασης Κασέμ Σουλεϊμάνι, το «Δαχτυλίδι της φωτιάς», που σχεδιάστηκε για να επιτρέψει στο Ιράν να προχωρήσει στο πυρηνικό του πρόγραμμα και να θέσει σε κίνδυνο την ύπαρξη του Ισραήλ, θάβεται όπως ο στοχαστής του. Ο ανώτατος ηγέτης του Ιράν, Αλί Χαμενέι, έχασε πρώτα τον προικισμένο διοικητή των Φρουρών της Επανάστασης, μετά τον αγαπημένο του σύμμαχο Χασάν Νασράλα και τώρα έπεσε και το καθεστώς Άσαντ.

Αυτή η ιστορία είναι σημαντική για να κατανοήσουμε πώς φτάσαμε στην τρέχουσα δραματική στιγμή. Η πτώση του Άσαντ δεν ισοδυναμεί μόνο με την πτώση ενός αδύναμου και αποτυχημένου δικτάτορα στην Μέση Ανατολή, αλλά εξαιτίας αυτού που συμβολίζει. Η Χεζμπολάχ χτυπήθηκε άσχημα από το Ισραήλ, και οι Ιρανοί χτυπήθηκαν επίσης - και φοβήθηκαν μια ταπεινωτική ήττα στη Συρία. Θα ήταν καλύτερο για αυτούς να πουν ότι δεν επεμβαίνουν παρά να επέμβουν και να χάσουν, ειδικά όταν τα στρατεύματα του Άσαντ εξουδετερώνονται μαζικά αφού αδυνατούν να αντιμετωπίσουν τις δυνάμεις των ανταρτών.

Το Ιράν έβλεπε τη Συρία ως περιοχή στρατηγικού βάθους και η διατήρηση του καθεστώτος ήταν ζωτικής σημασίας για την επιβίωση ολόκληρου του «άξονα αντίστασης». Χωρίς τη Δαμασκό, την σημαντικότερη βάση του Ιράν στη Μέση Ανατολή, η τρομοκρατική οργάνωση Χεζμπολάχ θα είχε παραμείνει απομονωμένη και ασφυκτικά πιεσμένη αφού δεν θα μπορούσαν να μεταφερθούν σε αυτήν βαρύς οπλισμός, εξοπλισμός και εκπαίδευση.

Ωστόσο, μπροστά σε αυτό που συμβαίνει στη Συρία, το Ισραήλ ενισχύει σημαντικά την άμυνα του στα σύνορα των Υψιπέδων του Γκολάν - και επικεντρώνεται στην αντιμετώπιση του ενδεχομένου τρομοκράτες του ισλαμικού κράτους να αναλάβουν τον έλεγχο της συνοριακής γραμμής με το Ισραήλ. Ο Τούρκος πρόεδρος Ερντογάν είναι ο ηγέτης που ασκεί επιρροή, περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον, στους αντάρτες της Συριακής αντιπολίτευσης - και τα κοινά σύνορα μαζί του δεν είναι ότι καλύτερο για την Ισραηλινή άμυνα

Η νέα κατάσταση φέρνει μια σειρά ζητημάτων στο κατώφλι του Ισραήλ, που δεν προκαλούν ούτε εφησυχασμό αλλά ούτε και πανικό. Αφενός, η πτώση του Άσαντ σημαίνει, όπως αναφέρθηκε, άλλο ένα βαρύ πλήγμα στο ιρανικό έργο και στην αποκοπή του ιρανικού αγωγού οξυγόνου της Χεζμπολάχ. Από την άλλη, δεν είναι όλα ρόδινα στη νέα πραγματικότητα που διαμορφώνεται. Οι τζιχαντιστές αντάρτες είναι τώρα πιο κοντά στα σύνορα του Ισραήλ από ποτέ, με τον κίνδυνο να χρησιμοποιήσουν εναντίον του τα αποθέματα στρατηγικών όπλων, συμπεριλαμβανομένων των χημικών όπλων, που διέθετε το καθεστώς Άσαντ. Μία από τις ιδέες είναι η δημιουργία αποστρατικοποιημένης ζώνης στο Συριακό τμήμα των υψωμάτων του Γκολάν ως ζώνη ασφαλείας που θα ελέγχεται από εδάφους και αέρος από το Ισραήλ.

Η διάλυση του Ιρανικού άξονα «του κακού» είναι προ των πυλών, αλλά προ των πυλών βρίσκονται οι δυνάμεις των βίαιων Σουιτών Τζιχαντιστών. Με τρεις λέξεις: Νέα Μέση Ανατολή.

ΠΗΓΗ: [ATHENS VOICE, 9.12.2024](https://www.athensvoice.com/9.12.2024)